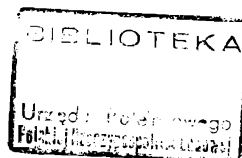


20 października 1931 r.

H 61 m 15/02

URZĄD PATENTOWY



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 14254.

Kl. 30 k 12.

Airosana Trocken-Inhalations-Gesellschaft m. b. H.
(Berlin, Niemcy).

Przyrząd do parowania chemikaliów.

Zgłoszono 2 maja 1929 r.

Udzielono 29 lipca 1931 r.

Pierwszeństwo: 15 maja 1928 r. (Niemcy).

Parowanie chemikaliów, zwłaszcza w celu ich wdychania, wymaga drobnego ich rozpylania w ubikacjach, aby utrzymały się możliwie długo w powietrzu. Cząsteczki chemikaliów powinny być równomiernie rozdzielone w powietrzu, gdyż przy zbyt wielkiej koncentracji powodują podrażnienia, przy zbyt małej natomiast — nie działają skutecznie. Dotychczasowe sposoby, jak np. rozgrzewanie chemikaliów żarówką w naczyniu nie czynią w dostatecznej mierze zadość tym warunkom. Opary rozdzielają się pod działaniem prądów cieplnych nierównomiernie lub w nieodpowiedniej koncentracji.

Zadaniem źródła ciepła, powodującego parowanie, jest wytwarzanie w przyrządzie

według wynalazku bardzo szybkiego prądu gorącego powietrza. Naczynie na chemikalia, umieszczone w osłonie tak, że pomiędzy niem a osłoną pozostaje wolna przestrzeń, jest ogrzewane zdołu i otoczone kominkiem, którego wysokość odpowiada co najmniej podwójnej wysokości naczynia. Dzięki temu powstaje prąd powietrza, skierowany ku powale ubikacji. Źródło ciepła, najstosowniej elektryczne, jest umieszczone w osłonie poniżej komina, tak że doprowadzane powietrze zostaje szybko nagrzane i szybko się podnosi. Osiąga się w ten sposób równomierną temperaturę lampy, która dzięki temu nie zużywa się szybko.

Wytworzony prąd powietrza oddaje

ciepło chemikaljom i porywa ze sobą powstającą parę.

Chemikalja znajdują się w naczyniu, umieszczonem w kominku i tworzącem wraz z obwodem kominka dyszę pierścieniową, przez którą przepływa powietrze. Prąd porywa powstałą parę chemikaljów, która miesza się z powietrzem i tworzy wielkie ilości oparów.

Chemikalja parują więc względnie ulatniają się przy temperaturze niższej od ich punktu wrzenia, ponieważ dzięki odpowiedniemu prowadzeniu prądu powietrza i odprowadzaniu powstających par nie powstaje nigdy para nasycona. Chemikalja, przeważnie wrażliwe na wysoką temperaturę, parują stopniowo, tak że nie dochodzi do zesmolenia tych chemikaljów. Stałe cząstki nie zostają porywane, ponieważ ilość pary jest nieznaczna oraz równomiernie rozdzielona w wyższych warstwach powietrza krążącemi prądami cieplnemi. W ten sposób możliwe jest utrzymanie np. rozpylonego mentolu w powietrzu przez 24 godzin przy zamkniętych oknach i drzwiach.

Górna część kominka ponad naczyniem jest umocowana obrotowo na zawiasach, co umożliwia łatwe napełnianie naczynia.

Wysokość, na której naczynie do chemikaljów jest umieszczone w kominku, zależy od temperatury parowania, która powinna być niższa niż punkt wrzenia chemikaljów. Tak np. mentol, wrzący przy 212°, ulatnia się doskonale przy ogrzaniu naczynia do temperatury około 125°.

Jeżeli przyrząd ma służyć do parowania rozmaitych mieszanin, działanie kominka zostaje odpowiednio dostosowane znanymi sposobami, np. przez częściowe zakrycie otworów, zmianę wysokości i t. d.

Również miejsce zawieszenia naczynia może być zmieniane.

Na rysunku uwidoczniony jest przykład wykonania wynalazku, a mianowicie fig. 1 przedstawia widok boczny kominka, fig. 2 — przyrząd w przekroju pionowym, a fig. 3 — rzut poziomy przyrządu.

Prąd elektryczny dopływa przez przewód 2 i oprawkę 3 do lampy 4. Chemikalja, znajdujące się w naczyniu 5, umocowanem w górnej części osłony 6, parują, podczas gdy powietrze dostaje się do osłony otworami 7, miesza się z już nagrzanem powietrzem i płynie przez pierścieniową dyszę pomiędzy naczyniem 5 a obwodem osłony, porywając opary chemikaljów. Osłona 6 osadzona jest w podstawie 1. Mieszanina wydostaje się nazewnątrz przez kominek 8, osadzony na zawiasach.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd do parowania chemikaljów, którego naczynie na chemikalja jest ogrzewane zdołu i tworzy ze ścianą osłony przestrzeń pierścieniową, znamieny tem, że posiada kominek (8), którego wysokość odpowiada conajmniej podwójnej wysokości naczynia na chemikalja (5).

2. Przyrząd do parowania chemikaljów według zastrz. 1, znamieny tem, że kominek (8) umocowany jest obrotowo na zawiasach w płaszczyźnie naczynia (5) do chemikaljów.

Airosana
Trocken-Inhalations-
Gesellschaft m. b. H.
Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

Fig.1

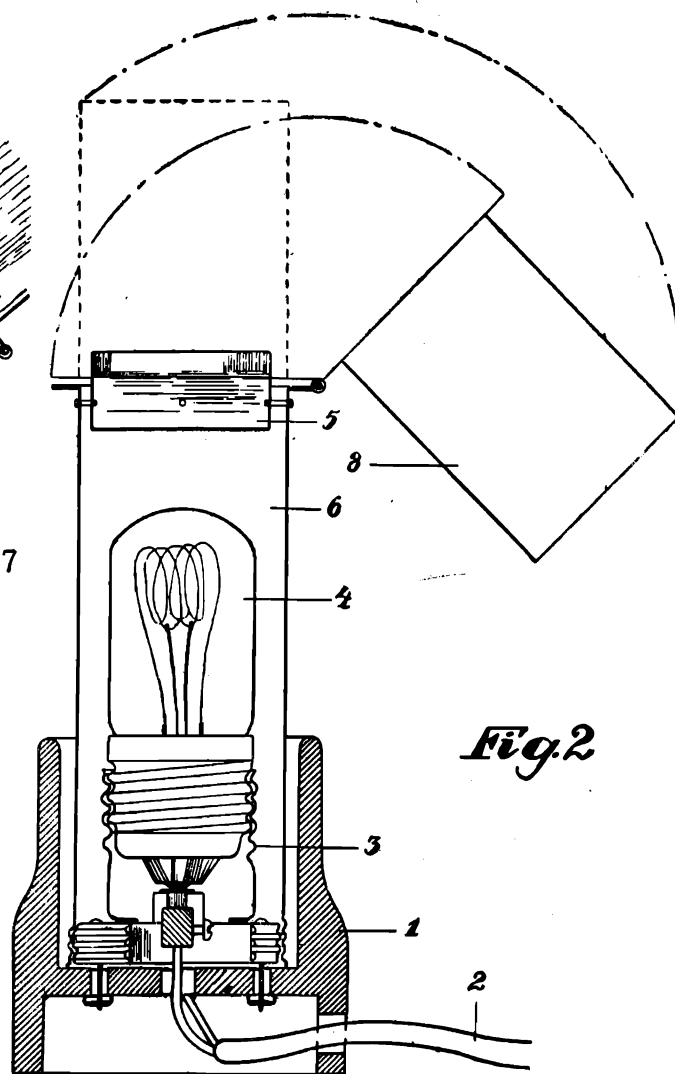
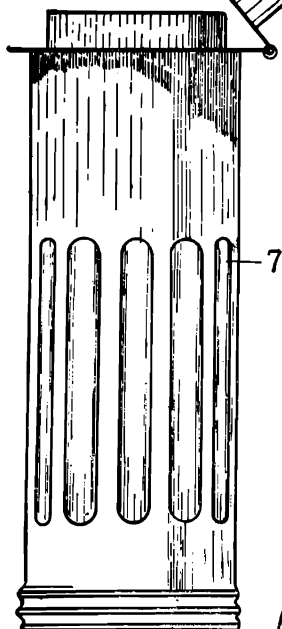


Fig.2

Fig.3

